

ντέφι

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΓΕΙΑ ΣΟΥ ΚΟΡΟ ΜΕ ΤΟ ΒΙΟΛΙ ΣΟΥ

ΓΙΑ
ΤΟ
ΜΑΝΟ
ΛΟΙΖΟΥ

ΑΣ ΚΟΜΙΛΑΡΕΙ
Ο ΑΝΤΑΜΟ

100 ΔΡΧ.

120 ΜΕΡΕΣ ΣΤΑ ΓΟΜΟΡΑ

ΤΟ ΔΙΑΒΑΣΕΣ ΚΩΣΤΑ;
ΘΑ ΔΙΔΕΙΝΕ ΤΑ "ΒΡΩΜΙΚΑ"
ΜΑΓΑΖΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΑΚΑ

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ!...
ΠΑΡΑΛΙΓΟ
ΝΑ ΠΩΓΟΥΜΕ
ΣΤΗ ΔΙΑΦΘΟΡΑ

ΕΓΩ ΧΡΟΝΙΑ ΠΕΡΙΜΕΝΩ
ΝΑ ΠΩΓΩ ΣΤΗ ΔΙΑΦΘΟΡΑ
ΚΙ ΑΚΟΜΑ ΤΙΠΟΤΑ! ΤΩΡΑ
ΧΑΝΩ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥ-
ΤΑΙΑ ΜΟΥ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

ΕΧΟΥΜΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΥΡΙΕ
ΚΟΒΟΥΜΕ, ΣΤΑΜΑΤΑΜΕ,
ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΥΜΕ ΤΟΝ
ΣΑΥΤ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΧΕΣΑΜΕ,
ΤΑ ΟΥΦΟ ΤΑ ΚΛΙΣΑΜΕ,
ΤΙΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΕΣ ΤΙΣ
ΜΑΖΕΨΑΜΕ, ΤΟΥΣ
ΜΠΑΡΟΒΙΟΥΣ ΤΟΥΣ
ΠΕΡΙΟΡΙΣΑΜΕ.
ΤΙ ΑΛΩ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ
ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟ ΜΑΣ,

Ν'ΑΚΟΥΜΕ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΑΠΟ
ΤΟ ΡΑΔΙΟ, ΟΠΩΣ ΕΚΕΙΝΟ ΤΟ:
"ΜΙΝ ΙΦΙΝΙΤΙ ΤΙ ΣΚΙΠΙΔΗ ΣΙΣ
ΙΞΙ ΙΠΙ ΤΙΝ ΠΙΡΤΙ ΣΙΣ
Ι ΒΡΙΜΙ ΜΠΙΝΙ Ι ΠΙ ΤΙ
ΠΙΡΙΘΙΡΙ"

"Η ΤΟ ΑΛΛΟ:
"ΠΙΤΙΣΤΙ ΤΙ ΔΙΝΤΡΙ
ΠΙ ΙΝΙ ΙΞΙ ΙΠΙ ΤΙΝ
ΣΠΙΤΙ ΣΙΣ"
"Η ΤΟ:
"ΠΡΙΣΤΙΤΙΨΤΙ ΤΙ
ΔΙΞΙΣ
ΤΙ ΔΙΞΙΣ ΔΙΝΙ
ΣΙΙ"

ΚΩΣΤΑ
ΑΠΟΦΕ ΓΟΥΣΤΑΡΩ
ΚΡΑΙΠΑΛΗ, ΕΚΛΥΤΟ
ΟΡΓΙΑ, ΑΚΟΛΑΣΙΑ
ΠΑΡΑΛΥΣΙΑ
ΑΜΑΡΤΙΑ
ΑΣΕΛΓΕΙΑ

ΕΝΤΑΞΕΙ!
ΘΑΣΕ ΠΑΡ
ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΣΟΧΟ, ΣΤΗΝ ΑΛΛΗ
ΚΑΖΑΜΠΛΑΥΚΑ,
ΣΤΟ ΧΟΓΚ-ΚΟΓΚ,
ΤΟ ΜΑΚΑΟ, ΤΟ ΜΠΡΟΥΞ
ΣΤΟ ΣΙΚΑΓΟ,
ΔΗΛΑΔΗ: ΘΑΣΕ
ΠΑΡ ΣΤΗΝ
ΠΛΑΚΑ

ΦΥΓΑΜΕ! ΠΑΜΕ!
ΠΑΜΕ ΕΚΕΙ ΠΩ ΞΕΚΟΙΛΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΑΝΥΠΟΠΤΟΙ ΔΙΑΒΑΤΕΣ ΓΙΑ ΜΙΑ
ΠΡΕΖΑ, ΕΚΕΙ ΠΟΥ Η ΝΕΥΧΙΑ ΤΗΣ
ΝΥΧΤΑΣ ΞΕΣΚΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ
ΚΡΟΤΑΛΙΣΜΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΩΝ

ΠΑΜΕ ΝΑ ΕΥΘΩΜΕ
ΜΕ ΤΑ ΑΧΑΛΙΝΩΤΑ ΣΤΙΦΗ
ΠΩ ΠΟΔΟΠΑΤΩΝ ΚΑΘΕ
ΒΡΑΔΥ ΤΗΝ ΤΙΜΗ ΤΩΝ
ΑΘΩΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ, ΠΑΜΕ ΝΑ
ΒΥΘΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΒΡΩΜΕΡΟ
ΡΥΤΧΟΣ ΜΑΣ ΣΕ ΖΕΣΤΗ
Η ΡΟΔΙΝΗ ΣΑΡΚΑ
ΓΥΜΝΩΝ
ΠΑΡΘΕΝΩΝ

ΠΑΜΕ ΝΑ
ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΑΝ
ΑΠΟΒΡΑΣΜΑΤΑ,
ΣΑΝ ΚΑΤΑΚΑΘΙΑ
ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
ΝΑ ΚΥΛΙΣΤΩΜΕ
ΣΤΗ
ΛΑΣΠΗ

ΝΑ
ΓΙΝΩΜΕ
ΝΟΜΟΙ
ΝΤΑΒΑΤΣΗΔΕΣ
ΒΙΑΣΤΕΣ
ΝΑ
ΠΕΣΟΥΜΕ
ΧΑΜΗΛΑ

SPILIA TU SOKRATI
TA TSOKARA
TU SOKRATI
TAKATA TU SOKRATI

ΓΚΡΙΚ
ΦΟΛΚ
ΝΤΑΝΣΕΣ

ΕΔΙ ΕΙΝΑΙ ΓΕΜΑΤΟ
ΑΝΤΡΕΣ ΤΗΣ
ΑΝΑΚΤΟΡΙΚΗΣ
ΦΡΟΥΡΑΣ
ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΑ
ΚΑΘΑΡΜΑΤΑ,

ΤΙ ΕΙΝΑΙ
ΑΥΤΗ Η
ΠΡΟΣΚΟΠΙΝΑ

ΠΑΝΚ
ΕΙΝΑΙ
ΠΑΝΚ

ΠΡΟΣΟΧΗ
ΣΧΟΛΙΑΣΜΩΝ
ΠΡΕΣΒΕΙΩΝ

FRANTZONAL
ΓΚΡΙΚ
ΦΑΙΝ
ΦΟΥΝΤ

ΦΛΟΚΑΤΙ ΑΛΛ ΓΟΥΛΕΝ

ΕΔΩ
ΕΙΝΑΙ
ΤΟ
ΒΑΡΒΑΚΕΙΟ

ΑΧΤΟΥΓΚ
ΑΧΤΟΥΓΚ
ΕΞΕΙΣΟΙ
ΔΥΟ
ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ

ΕΧΩ ΒΙΒΛΙΑΡΙΟ
ΤΟΥ ΙΚΑ
ΤΟ ΔΙΠΛΩΜΑ ΜΕ
ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΚΑΡΤΑ
ΑΛΛΑ
ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ...

ΜΕΣΑ
ΓΙΑ
ΕΞΑΚΡΥΣΤΗ

ΚΙΟΜΟΣ!
Η ΠΛΑΚΑ ΔΙΑΤΗΡΕΙ
ΚΑΤΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΛΙΑ
ΚΑΛΗ ΕΠΟΧΗ
ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

ΝΤΕΦΙ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ
ΔΗΜΑΚΗ 3 ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΣ
ΤΗΛ. 3645.582
ΣΥΝΤΑΞΗ ΤΗΛ. 8643.852

ΕΚΔΟΤΕΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΑΣΙΠΑΓΛΗΣ
ΣΩΤΗΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΑΔΗΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
ΑΚΗΣ ΠΑΝΟΥ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ
ΝΙΚΟΣ ΕΥΔΑΚΗΣ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΑΔΗΣ
ΤΑΣΟΣ ΦΑΛΗΡΕΑΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΖΩΡΤΖΗΣ
ΘΟΔΩΡΗΣ ΜΑΝΙΚΑΣ
ΛΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΙΩΡΓΗΣ ΕΞΑΡΧΟΣ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΟΥΛΟΓΛΟΥ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΟΜΟΙΡΑΣ
ΑΚΗΣ ΛΑΔΙΚΟΣ
ΣΤΕΜΗ ΣΚΟΥΡΑΕΤΟΥ
ΝΙΚΟΣ ΣΑΒΒΑΤΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΥΤΣΟΝΑΣΙΟΣ
ΜΑΝΩΛΗΣ ΡΑΣΟΥΛΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΑΪΤΖΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΦΑΛΗΡΕΑΣ
ΓΙΩΡΓΗΣ ΣΙΔΕΡΗΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Εθνάρχου Μακαρίου 30

ΝΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΒΑΣΩ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ
ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΗΓΑΣ

ΓΡΑΦΙΚΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ
ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ
ΙΔΕΟΓΡΑΜΜΑ
ΣΟΥΛΙΟΥ 10
ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Grapha TAMI
ΚΑΡΑΟΛΗ 21
ΝΕΑ ΧΑΛΚΗΔΩΝΑ
ΤΗΛ. 2513.308
ΑΤΕΛΙΕ
ΑΚΜΗ
ΚΕΡΑΜΙΚΟΥ 51

ΤΕΥΧΟΣ 3
10-11/82
ΤΙΜΗ 100 ΔΡΧ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	1
Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΑΥΘΕΝΤΙΚΟΤΗΤΑ	3
ΣΧΟΛΙΑ	4-11
ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΝΟ ΛΟΪΖΟ	12-14
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΡΟΣ	15-18
ΧΑΡΙΣΤΙΚΗ ΒΟΛΗ	19-21
ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ	22-23
ΟΙ ΚΟΥΤΣΟΒΛΑΧΟΙ-ΒΛΑΧΟΙ ΚΑΙ ΤΑ	
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥΣ	24-27
23ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	28-30
ΜΑΡΚΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ	31-36
ΣΒΗΝΕΙ Η ΦΩΝΗ ΜΟΥ ΚΑΙ ΞΕΦΤΑΕΙ	37
ΝΥΧΤΕΡΙΝΑ ΚΕΝΤΡΑ	38-39
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΑΠΟ ΜΙΑ ΝΤΙΒΑ	40-41
ART PEPPER	42-44
Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ	45-49
ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ	50-51
Η ΜΝΗΜΗ ΕΝΟΣ ΛΑΟΥ	52-55
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑΣ	56-57
ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ	58-59
ΔΙΣΚΟΚΡΙΤΙΚΗ	60-65
ΓΡΑΜΜΑΤΑ	66-71

ΓΙΑΤΙ ΑΡΓΟΥΜΕ

Παρ' όλο που η αρχική μας επιθυμία ήταν να βγάσουμε το ΝΤΕΦΙ κάθε μήνα, μέχρι τώρα δεν τα καταφέραμε. Για ένα βασικό λόγο: ενώ δεν αντιμετωπίζουμε πρόβλημα ύλης, υστερούμε οργανωτικά. Ειδικά για το τρίτο τεύχος, η μεγαλύτερη καθυστέρηση έχει να κάνει με το φόρτο των 2 συναυλιών του Λυκαβηττού και την σωματική κόπωση που άφησαν πίσω τους.

Θα προσπαθήσουμε σιγά - σιγά να εξασφαλίσουμε μια ταχτικότητα, που να μας βολεύει όλους, κι εσάς που το διαβάζετε κι εμάς που το γράφουμε.

Φωτογραφίες εξωφύλλου: Ο Γιώργος Κόρος σε μια εκδήλωση στη Δαύλεια (Φωτ. Σ. Ελληνιάδης) Πάνος Γαβαλάς - Ρία Κούρτη στο Λυκαβηττό (Φωτ. Προβολή) Μάνος Λοίζος.

Συνδρομές:

Εσωτερικού για ένα χρόνο	1.200 δρχ.
Για έξη μήνες	600 δρχ.
Επιχειρήσεις	2.500 δρχ.
Σπουδαστές Ωδείων	900 δρχ.

Εμβάσματα - Επιταγές:

Γιάννης Διαμαντόπουλος
Εθνάρχου Μακαρίου 30
Λυκόβρυση

ΑΠΟ ΤΟ ΑΛΗΘΙΝΟ ΡΕΜΠΕΤΙΚΟ ΜΕΧΡΙ ΤΟ
ΔΙΑΛΕΓΜΕΝΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΛΑΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

BELLE MAISON

ΦΩΚΑΙΑΣ 6 (ΠΛ. ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ) τηλ. 8819830-8837752

ΚΑΙ ΕΝΩ Η ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΣΤΗ ΓΥΝΩΣΤΗ ΣΑΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ
ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ, ΟΙ ΤΙΜΕΣ ΜΑΣ ΣΑΣ ΠΡΟΔΙΑΘΕΤΟΥΝ
ΓΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΗ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ...

BELLE MAISON

ΓΙΑ ΝΑ ΑΡΧΙΣΕΤΕ ΕΝΑ ΠΛΟΥΣΙΟ ΒΡΑΔΥ
ΜΕ ΤΟ ΠΙΟ ΑΝΕΞΟΔΟ ΦΙΝΑΛΕ

τραγουδούν:

ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΟΜΝΗΝΟΣ ΚΛΑΙΡΗ ΘΕΜΕΛΗ

ΜΑΡΙΑ ΚΑΓΙΑΦΑ ΣΑΝΤΥ ΚΑΡΑΙΣΚΟΥ Κ.ΔΑΒΒΕΤΑΣ

παιζουν:

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ - ΕΛΕΝΗ ΚΑΛΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ
(ακορντεον) (κλαρίνο)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΑΘΙΕΛΗΣ - ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΑΡΜΑΓΟΣ
(μπασο) (ακουστ. κιθαρα)

Τ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ - Σ. ΨΥΧΟΓΙΟΣ - Ζ. ΖΑΧΑΡΙΑΣ
(ντραμς) (μπουζουκι) (μπαγλαμαδακι)

ΤΙΜΗ ΦΑΓΗΤΟΥ δρχ. 750

ΤΙΜΗ ΠΟΤΟΥ δρχ. 450

ΣΤΟ ΚΑΛΟ ή ΕΝΑ ΓΕΜΑΤΟ ΧΑΡΑ ΚΑΛΟΣΩΡΙΣΕΣ για το ΜΑΝΟ ΛΟΪΖΟ

του Μανώλη Ρασούλη

13

Μόλις κι είχε μπει ο αστερισμός του Ζυγού κι εμείς κηδέψαμε το αγαπημένο σώμα του φίλου μας του Μάνου νεκρό. Και λέω το νεκρό σώμα του όμορφου ανθρώπου και άντρα γιατί ο Μάνος είναι τόσο ζωντανός και μέσα μας και στα αιθεροδρόμια της πλάσης και στα τραγούδια του που καταλύει κάθε καταθλιπτική έννοια ότι ο άνθρωπος είναι μόνο και μόνο βιολογική και ιστορική γνώμη της φύσης.

Το γεγονός της ζωής και του θανάτου του αναταράζει εδώ και είκοσι χρόνια το είναι μου. Ο Μάνος Λοΐζος για μένα δεν ήταν μόνο ο φίλος, ο μεγαλύτερος αδερφός ή ο συνεργάτης. Ήταν ο μοιραίος άνθρωπος της ζωής μου. Ήταν άγγελος Κυρίου. Και δεν εκφράζομαι έτσι για να εξωραίσω τον πόνο μου. Αισθάνομαι ότι μόνο στο ΑΥΓΟ που είναι πολύ προσωπικός μου χώρος θα μπορέσω να εξηγήσω αυτό. Ζώντας μαζί του εσωτερικά το κρεσέντο της ζωής του στο νοσοκομείο αισθανόμουν ότι επικοινωνούσαμε και μια χαρά μας πλημύριζε και τους δυο. Την τελευταία νύχτα πριν πεθάνει έμοιαζα δαιμονισμένος χωρίς να ξέρω γιατί. Είμαι όμως σίγουρος ότι έφυγε γαλήνιος. Όταν έμαθα το θάνατο ήμουν βαθειά στην επικοινωνία μαζί του. Δεν έκλαψα καν. Πήγα στο πάρκο και ανάπνεα βαθειά, έννοιωθα ένα ρίγος σαν να τον έννοιωθα κοντά μου— και πρέπει νάτανε. Σκεφτόμουνά μάλιστα ότι τώρα ο Μάνος από βίωμα είναι και πρώτος και γέλαγα όπως ακριβώς όταν κάναμε αστεία και κλαίγαμε στο Πόρτο Ράφτη ή στο σπίτι στη Φιλοθέη. Όταν τον είδα όμως νεκρό, ήρεμο, να χαμογελάει, το σώμα μου που ήξερε το χνώτο του, τη μυρωδιά του, τις συσπάσεις του, έννοιωσε να κόβεται ένας ομφάλιος λώρος. Ξέσπασε σ' ένα λυτρωτικό κλάμμα. Κάτι επίσης λυτρωτικό έχει συμβεί μέσα μου αλλά δεν είναι επί του παρόντος - είμαι ακόμη στον ίλιγγο του βιώματος.

Ο Φώντας Λάδης με πήγε στο σπίτι του Μάνου για να μ' ακούσει ως τραγουδιστή. Γύρω στο 1963. Ήταν εκεί και ο Σαββόπουλος του οποίου εκείνο το πρωί είχα ακούσει τη Συννεφούλα του στο ράδιο και κάτι έπαιξε στο είναι μου. Τραγουδήσα του Μαρκόπουλου το «έχει αντρεία όποιος πονά τα βάσανα του

κόσμου» όπου η πόρτα της παρέας άνοιξε διάπλατα και μια ευθυμία κατέκλυσε την εσπέρα. Ο Μάνος έτρεξε για κρασί η Μάρω έφτιαχνε κάτι λιγοστά κεφτεδάκια ο Σαββόπουλος είπε με το ραμφώδες ύφος του το ανέκδοτο με τον τελευταίο κεφτέ στο καθώς πρέπει πάρτυ που κλείνουν τα φώτα και πηρούνια καρφώνονται στα χέρια που σπεύδουν στο σκότος για το τελευταίο κεφτεδάκι. Ο Μάνος έκασε στο πιάνο έπαιξε το «καράβια αλήτες» κι όλα τ' άλλα που είχε τότε ο Διονύσης μου είπε να τραγουδήσω ένα τραγούδι εγώ του είπα να μου τραγουδήσει τη Συννεφούλα και όλο το σουαρέ πέρασε σ' ένα αλληλοτραγουδιστικό όργιο. Μα δεν ήταν καλλιτεχνικά μόνο που η συνάντησή μου με τον Μάνο ήταν όριο για μένα. Ζυγός κι αυτός Ζυγός κι εγώ Ζυγός κι η Βάσω που μου γνώρισε ο Μάνος αργότερα στο Πόρτο Ράφτη και μέσω αυτής ήρθα σ' επαφή με τον Ραζνίς.

Μ' αγαπούσε ιδιαίτερα κι ας ήμουν από τους ανθρώπους που κατά καιρούς τον βασάνιζαν.

Ήθελε τότε να με βάζει να τραγουδώ στις συναυλίες του και όλο αρνιόμουνά. Όμως ζούσα όσο κανείς άλλος το προσωπικό του δράμα από κοντά και συνενογιόμαστε με μια ματιά γιατί το δικό του δράμα στις ανθρώπινες και κοινωνικές σχέσεις ήταν σχεδόν δίδυμο με το δικό μου.

Η μοναξιά του κορυφωνότανε, μια μοναξιά όμως στηριγμένη στο ολοένα και πιο αποδυναμωμένο φωτόνιο της θέλησής του, από τις συνεχείς επιθέσεις των ερπετών καταστάσεων συν την εξουσιοδοτούμενη από τον γενικό δαιμονισμό δυστυχία των γυναικών.

Πέθανε ολομόναχος στο νοσοκομείο. Είχα διαβάσει μια είδηση όταν γύρισα απ' την Αμερική ότι ενώ είχε πάθει εγκεφαλικό εντούτοις ήταν καλά και ήταν στα στούντιο για δίσκους. Εξοργίστηκα. Είπα γαμώ τη δισκογραφία και τα επαγγέλματα και τα τραγούδια. Συχνά του έλεγα: πάρε μερικά λεφτά και φύγε έξω, μείνε ένα χρόνο να ηρεμήσεις. Με κύταζε με τα αλογίσια μάτια του σαν να μούλεγε: δεν μπορώ ή σαν να μούλεγε: αφού ξέρεις τη σημασία του αναπόφευκτου.

Μ' αγαπούσε ιδιαίτερα γιατί τούκανα αστεία κι ας βριζόμαστε κάποιες φορές και μας άκουγαν τα τετράγωνα. Ευχαριστιότανε βαθειά σε κάθε άλμα μου. Ένοιωθε τη συνείδησή μου να ρολάρει κι ήταν σαν νάταν του ιδιου. Δεν ήταν όμως, δεν ήθελε να συμμετέχει στην δική μου «ιλιγγιοποίηση» δεν μπορούσε. Είχε σχεδόν σηκώσει τα χέρια. Όταν όμως φτιάναμε τα «τραγούδια της Χαρούλας» τον γέμιζε αυτή η ιστορία κι όχι ακριβώς το φτιάξιμο των τραγουδιών μα η επαφή με την Χαρούλα, με τον αισθησιασμό της ζωής, τη μέθη. Καμμιά φορά έλεγε: πρώτα να ζήσουμε. Η επιβίωση. Και με τσάτιζε. Τόλεγε μ' έναν τρόπο που αντανακλούσε το αντίθετο.

Ήταν σπάταλος, ανοιχτός, ευάλωτος. Αυτό τον ανάγκαζε κάποια φορά να κάνει κινήσεις απελπισίας. Έτσι ήταν πάντα. Τ' άφηνε όλα για το τέλος. Θυμάμαι που θάδινε μια συναυλία στο Δημοτικό Πειραιώς τα «Νεγρικά» το 65 — ήταν ο πρώτος που χρησιμοποίησε ηλεκτρικές κιθάρες και ροκ χρωματισμούς — η συναυλία θάρχιζε στις 8 ήταν 8.30 και στο φουαγιέ ακόμη έκανε πρόβες για να στρώσει τα κομμάτια. Χρειαζότανε μια οικονομική άνεση. Ήθελε ένα δικό του σπίτι που ποτέ δεν απόκτησε. Με τις πουλήσεις των τραγουδιών της Χαρούλας ήλπιζε πολλά. Αλλά οι αντιξοότητες έγιναν πιο πονηρές, πιο αποφασιστικές.

Ήταν ο μόνος που ένωνε στο συνάφι των τραγουδοποιών τους έντεχνους με τους μη, τους αριστερούς με τους μη.

Γι' αυτό ήταν για χρόνια πρόεδρος της Ε.Μ.Σ.Ε. Έδωσε πολλά από τον εαυτό του σ' αυτή την κυκλοθυμική κυρία.

Με το Μάνο πήρα το πρώτο μου μεροκάματο τραγουδώντας στη ταινία «Ουρανοκατέβατος» πολύ παλιά. Γυρνώντας από το Λονδίνο μ' έβαλε και τραγούδησα ένα τραγούδι του για το κομέρσιαλ ενός σήριαλ στον «Αστερισμό των Λύκων» στην ΥΕΝΕΔ, ενώ οι παραγωγοί θέλανε τον Νταλάρα. Δεν γινόταν όμως πάντοτε αυτό που ήθελε. Οι καταστάσεις τον μπλοκάρανε κι άλλα λέγανε τα χείλη του και άλλα η καρδιά του. Αλλά όταν ξανάβρισκε το μίτο γινόταν πράος ανοιχτός θηλυκός. Ευδόκησε ν' ακούσει τα τραγούδια του σ' όλα τα μήκη και τα πλάτη του ελληνισμού. Και κάποια απ' τα τραγούδια του μαζί με τον φαντάρο ν' αποτελούν τον αριθμό εκείνων των τραγουδιών που έχουν παίξει τον πιο λειτουργικό ρόλο μέσα στην καθημερινή ζωή αποκαλύπτοντας τη βαθειά σημασία του τι εστί τραγούδι.

Για πρώτη φορά κάτω από την επιμονή μου χρησιμοποίησε ρυθμούς τσιφτετελιού σπάζοντας τα τσόφλια του συντηρητισμού μέσα στο χώρο της αριστερής έντεχνης τραγουδοποιίας. Τραγουδούσαμε μαζί με την κιθάρα το «Πες μου πώς γίνεται» και το φχαριστιόμασταν όλοι. Ήταν σαν ευτυχισμένο παιδί εκείνο τον καιρό κι όμως με μια αγωνία ότι θα τιμωρούνταν σαν να την έκλεβε βιαστικά απ' το βάζο αυτή την ευτυχία.

Για να διασκεδάσουμε τα αναμνηστικά των πολύ ισχνών αγελάδων του παρελθόντος πηγαίναμε στον Βασιλόπουλο στο σούπερ μάρκετ και παίρναμε ότι μας κάβλωνε: τσάι της κεντρικής Κίνας, τσάι από τους λόφους της Μαδαγασκάρης, φτερά καρχαρία του ειρηνικού, βραστές ουρές μαγικών πουλιών του

Αμαζονίου. Πάνω σ' ένα τέτοιο φαγοπότι γράψαμε το όλα σε θυμίζουν. Και ενώ στολίζανε τη νύφη κι αυτός ήτανε με το γαμπριάτικο κουστούμι, κλειστήκαμε σ' ένα δωμάτιο και γράψαμε το «Πες μου πώς γίνεται». Με τα τραγούδια της Χαρούλας, έσπασε ο πάγος και το λαϊκό τραγούδι ανανέωσε τη γιούργια του με κομπανίες, με διαμάχες, με σύρραξη στιχοπλοκιών, μπήκε το φρέσκο αεράκι στις νεολαίες των κομμάτων, στο φαρδύ κοινό κι άκουγαν στα χωριά της Θράκης ότι ο πρωταγωνιστής μπορεί και περπατοπετά με κείνη αγκαλιά.

Εσύ είσαι αυτός, μου έλεγε γελώντας και τόλεγε και στους άλλους κοκκινίζοντας από αμηχανία περισσότερο παρά από αριστερωσύνη. Δεν προσπαθούσε να δημιουργήσει κοσμοθεωρίες. Ήταν απλός και μελωδικός. Υπηρετούσε το τραγούδι και το στυλ του πήγαινε θαυμάσια στη φάτσα του και στη φωνή του. Κάποιες φορές του τη βάραγε το πολύ φολκλόρ κι ήθελε να ρουφάει βαθειά την αίσθηση της πόλης.

Κάπου πρέπει νάναι τα σκίτσα που τούχα κάνει κι όλοι θυμούνται πως τον εμιμούμουν. Ό,τι και νάκανε από πίσω εγώ. Τις κινήσεις του μέσα στο στούντιο, το πλατυποδέ βήμα του. Κάποια φορά του είπα: Μάνο να σου κάνω βάση των δικών σου μερικές κινήσεις να τις κάνεις όταν διευθύνεις; Τις έκανε μιμούμενος εμένα που μιμόμουνα αυτόν. Κι όταν τραγούδαγε στο στούντιο αυτοδιευθυνόταν, είχε πολύ πλάκα. Έτρεχα όταν ήταν να τραγουδήσει να τον βλέπω να αυτοδιευθύνεται με κάτι κινήσεις αργεντίνικου φλαμένγκο.

Κι όταν τον είδα μέσα στο φερετράκι του ακίνητο σαν όπως τα μεσημέρια που έπεφτε να κοιμηθεί αφού έπινε το γκρέιπ φρουτ, διάλυσε η μιμητική μου τέχνη. Ίσως αν χτύπαγε εκείνη τη στιγμή το τηλέφωνο, να το σήκωνα και να τούλεγα: Μάνο σε θέλει ο τάδε στο τηλέφωνο, ίσως να βγαίναμε από τον εφιάλτη στον πίσω κήπο του σπιτιού με μαύρες ιρλανδέζικες μπύρες - Γκίνες - και να κάναμε άλλη μια την κοινή κωλίτιδά μας να σχιζοφρενιάζεται.

Στο νεκροταφείο ο Αχιλλέας Θεοφίλου μου είπε: Ξέρεις ποιό βιβλίο τούστειλα στη Μόσχα; Του Ραζνίς. Ευχαριστήθηκα που μου το είπε αυτό.

Να σας πώ: αν δεν είχα μαθητέψει αυτά τα 3 τελευταία χρόνια στο Δάσκαλο κι εγώ δεν ξέρω σε τι εκτροχιασμούς θα μ' είχε πετάξει αυτός ο θάνατος που είναι ο πρώτος κοντινός μου. Κι όμως η διάνοιά μου παρ' όλη τη στεναχώρια του κορμιού μου και τα χιλιάδες βίντεο του μυαλού μου που κάνουνε τα πάντα ριπλέυ συλλαμβάνει αυτό το βαθύ παιχνίδι, τραγουδάει ας πω το κουπλέ της ζωής και το ρεφραίν του θανάτου και, γιατί να το κρύψω, πηγαίνοντας προς τον τάφο πίσω απ' το φέρετρο είπα: πόσοι απ' αυτό το πλήθος δεν είναι ήδη νεκροί κι ας χειροκροτούν τους επώνυμους καλλιτέχνες πολιτικούς; Και πόσο μέσα μου ο Μάνος ήταν ολοζώντανος αποκαλύπτοντάς μου τα μυστήριά των μυστηρίων.

Στο διάδρομο προς τον τάφο ανάμεσα στις συμπληγάδες του πλήθους σκεφτόμουνα πως η ζωή είναι ωραία μόνο όταν ζεις στο βάθος της κι ας είναι λίγη. Εκεί στο βάθος βάθος της νοιώθεις ότι ο θάνατος, αυτό το απόλυτο φαινόμενο δεν υπάρχει.

Κι όταν είπα γειά σου Μάνο — κι ας τρέχανε τα μάτια μου — ανάθεμα αν ήξερα αν ήταν: στο καλό ή ένα γεμάτο χαρά καλωσόρισε.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΣ

«ΣΤΟΠ»

ΠΕΤΡΟΥ ΡΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΗΦΙΣΟΥ

ΤΗΛ: 3461266 - 3471689

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΙΡΗ
ΖΑΜΠΕΤΑΣ ΛΙΝΤΑ

ΓΙΑΝΝΗΣ
ΚΑΛΑ·Ι·ΤΖΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΞΑΝΘΑΚΗΣ

ΜΠΑΛΛΕΤΟ ΣΑΓΙΩΡ
και άλλοι εκλεκτοί καλλιτέχνες

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Α. ΞΑΝΘΑΚΗΣ

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΤΗΣ
ΠΕΙΡΑΙΩΤΙΚΗ ΡΕΜΠΕΤΙΚΗ ΚΟΜΠΑΝΙΑ
(ACBA)

ΑΥΘΕΝΤΙΚΑ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΑ
(ACBA)

ΑΚΗΣ ΠΑΝΟΥ
ΤΟ ΜΕΤΡΟ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ
(ΑΦΟΙ ΦΑΛΗΡΕΑ)

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΟ ΣΜΥΡΝΕΪΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΜΕΤΑ ΤΟ 1922.
(ΑΦΟΙ ΦΑΛΗΡΕΑ - ΚΕΝΤΡΟ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΗΣ
ΤΩΝ ΡΕΜΠΕΤΙΚΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ)

ΑΡΓΥΡΗΣ ΜΠΑΚΙΡΤΖΗΣ
ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΙ ΚΟΛΥΜΒΗΤΕΣ

SPHINX - SPHINX
(ACBA)

SPHINX
ΕΠΤΑ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ
(ACBA)

ΣΑΚΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΠΙΑΝΟΕΠΑΦΕΣ
(ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ)

ΦΛΩΡΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ
ΝΖΡΡΤ
(ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ)

Σ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ - Φ. ΦΛΩΡΙΔΗΣ
ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΖΟΝΤΑΣ ΣΤΟΥ ΜΠΑΡΑΚΟΥ
(ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ)

POP ELEVEN

ΠΙΝΔΑΡΟΥ 38 και ΤΣΑΚΑΛΩΦ
3601729 - 3630868

ΚΕΝΤΡΟ Γ. ΣΑΜΠΑΝΗ
ΛΑΪΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΔΗΜ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ - ΑΝΘΙΠΠΗ - Α. ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΟΡΟΥ - ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΛΑΪΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ:

μπουζούκι:	ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
μπουζούκι:	ΔΗΜ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
βιολί:	ΑΛ. ΑΡΑΠΑΚΗΣ
κλαρίνο:	ΚΥΡ. ΚΩΣΤΟΥΛΑΣ
ακκορντεόν:	ΛΑΖ. ΚΟΥΛΑΞΙΖΗΣ
κιθάρα:	ΝΙΚ. ΣΑΜΠΑΤΖΙΩΤΗΣ
κόντρα μπάσο:	ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΓΑΠΗΤΟΣ
κρουστά:	ΧΡ. ΤΣΟΛΑΚΙΔΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

Αγ. Λουκά 45 Πατήσια τηλ. 22.83.440 - 20.24.480